

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р1 107/2025
06.03.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиоца Национална служба за запошљавање, Дирекција – РЈ Београд, против тужених АА и ББ из ..., решавајући сукоб надлежности између Основног суда у Ивањици и Првог основног суда у Београду, на седници одржаној 06.03.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету, месно је надлежан Основни суд у Ивањици.

Образложење

Извршни поверилац, Национална служба за запошљавање, Дирекција – РЈ Београд је 08.07.2020. године, Основном суду у Ивањици поднео предлог за извршење на основу менице као веродостојне исправе, против извршних дужника АА и ББ из У предлогу је навео да се у случају спора списи предмета доставе Првом основном суду у Београду као суду уговорене месне надлежности, позивајући се на одредбу члана 10. Уговора о финансирању програма самозапошљавања од 28.03.2014. године, по основу ког је меница издата и авалирана, те члана 59. Закона о парничном поступку и члана 111. Закона о меници, по месту плаћања менице. Уз предлог је достављен наведени уговор.

Решењем о извршењу Основног суда у Ивањици ИИв 67/20 од 29.07.2020. године одређено је предложено извршење на основу веродостојне исправе. Против наведеног решења тужени су изјавили приговор, са предлогом да се стави ван снаге решење о извршењу, да се укину све спроведене радње и да се поступак настави као поводом приговора на платни налог.

Решењем Основног суда у Ивањици ИПВ-Ив 26/21 од 11.10.2021. године, усвојен је приговор извршних дужника и одређено да ће се поступак наставити као парнични поступак поводом приговора на платни налог, те је наложено да се списи доставе Првом основном суду у Београду, као месно надлежном суду.

Први основни суд у Београду дописом П 1181/2025 од 24.02.2025. године, није прихватио своју месну надлежност, са разлога што извршни дужници нису изјавили приговор месне ненадлежности Основног суда у Ивањици, па у ситуацији када се не

ради о искључивој месној надлежности, суд може само по приговору месне надлежности туженог да се огласи ненадлежним.

Решавајући настали сукоб месне надлежности, на основу члана 32. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23) и члана 22. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23), Врховни суд је нашао да је за поступање у овом поступку месно надлежан Основни суд у Ивањици.

Одредбом члана 65. ЗПП прописано је да ако законом није одређена искључива месна надлежност неког суда, странке могу да се споразумеју да им у првом степену суди суд који није месно надлежан, под условом да је тај суд стварно надлежан (став 1.), да овај споразум важи само ако је писмено састављен и ако се тиче одређеног спора или више спорова који сви проистичу из одређеног правног односа (став 3.) и да исправу о споразуму тужилац мора приложити уз тужбу, а тужени уз приговор ненадлежности или одговор на тужбу (став 4.).

Одредбом члана 39. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да је за суђење опште месно надлежан суд на чијем подручју тужени има пребивалиште. Одредбом члана 59. истог закона, за суђење у споровима имаоца менице или чека против потписника, поред суда опште месне надлежности надлежан је и суд места плаћања. Према одредби члана 111. Закона о меници, за спорове који се покрећу на основу тужбе имаоца менице против његових потписника надлежан је и суд на чијем се подручју налази и место плаћања.

Према стању у списима, члан 9. (у уговору наведен као члан 10.) уговора о додели субвенције за самозапошљавање од 28.03.2014. године, садржи одредбу према којој су уговорне стране сагласне да све евентуалне међусобне спорове који проистекну из овог уговора решавају споразумно, у противном уговара се надлежност суда у Чачку. Стога не постоји споразум о месној надлежности у смислу члана 65. ЗПП.

Према садржини менице приложене уз предлог за извршење, место где плаћање по меници треба да се изврши није посебно одређено. Према одредби члана 2. став 3. Закона о меници ако није нарочито одређено, важи као место плаћања, а уједно и као место трасатовог пребивања, оно место које је назначено поред трасатовог имена, што је у конкретном случају Ивањица.

Како је суд опште месне надлежности исти суд који је надлежан и по месту плаћања по меници, а нема другачијег споразума о месној надлежности, то је за суђење у овом предмету месно надлежан Основни суд у Ивањици. Из тих разлога је решен сукоб месне надлежности на начин као у изреци.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**